

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EBE) nr. 1215/76**frá 4. maí 1976****um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1056/72 um tilkynningu til framkvæmdastjórnarinnar um áhugaverð fjárfestingarverkefni fyrir bandalagið á sviði jarðolíu, jarðgass og raforku**

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, einkum 5. og 213. gr.,

með hliðsjón af stofnsáttmála Kjarnorkubandalags Evrópu, einkum 187. og 192. gr.,

með hliðsjón af drögum framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í reglugerð (EBE) nr. 1056/72 ⁽³⁾ er kveðið á um að aðildarríkin skuli í byrjun hvers árs senda framkvæmdastjórninni upplýsingar um fjárfestingarverkefni sem tengjast vinnslu, flutningi, geymslu eða dreifingu á jarðolíu, jarðgasi eða raforku og fyrirhugað er að hafist verði handa við innan þriggja ára frá 1. janúar það sama ár.

Reynslan hefur sýnt að vegna tæknilegra, efnahagslegra og félagslegra þátta fjárfestingarverkefna á sviði raforkuvinnslu gætir þess í æ ríkara mæli að lögð séu drög að

slíkum verkefnum að minnsta kosti fimm árum áður en framkvæmdir hefjast.

Því er nauðsynlegt að tryggja að framkvæmdastjórninni sé tilkynnt um fjárfestingarverkefni á sviði raforkumála sem fyrirhugað er að framkvæmdir hefjist við innan fimm ára frá 1. janúar það sama ár.

Reynslan hefur sýnt að framkvæmdastjórninni hefur ekki verið tilkynnt um tiltekin fjárfestingarverkefni vegna þess að einn eða fleiri af meginþáttum þeirra voru háðir frekari endurskoðun.

Í 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1056/72 er kveðið á um að framkvæmdastjórninni skuli tilkynnt um tiltekna þætti fjárfestingarverkefna.

Reynslan hefur sýnt að til þess að geta metið mikilvægi fjárfestingarverkefnis þarf framkvæmdastjórnin að vita hve langt ákvarðanir hafa náð og hvaða hlutverki það gegnir í innlendum áætlunum.

Reynslan hefur sýnt að skrá um fjárfestingarverkefni sem birt var í viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1056/72 er ekki nægilega víðtæk til að tryggja sé að framkvæmdastjórnin hafi fullnægjandi upplýsingar til að geta leyst af hendi starf sitt í tengslum við sameiginlega stefnu bandalagsins í orkumálum einkum að því er varðar olíuhreinsun, raforkuvinnslu og dreifingu.

Hvað olíuhreinsun áhrærir skiptir fjárfesting í stöðvum til að hreinsa brennistein úr olíuleifum, gasolíu, og hráefni til eldsneytisvinnslu („feedstock“) stöðugt meira máli ef þess er gætt hvaða gæðakröfur til stendur að samþykkja innan bandalagsins til að hafa hemil á mengun.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 280, 8. 12. 1975, bls. 58.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 35, 16. 2. 1976, bls. 22.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 120, 25. 5. 1972, bls. 7.

Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1056/72 nær ekki til fjárfestinga í raforkuvinnslu í kjarnorkuverum.

starf sitt á sviði raforkumála. Tryggja ber að framkvæmdastjórninni berist upplýsingar um slík verkefni.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

Í 41. og 42. gr. stofnsáttmála Kjarnorkubandalags Evrópu er kveðið á um að tilkynna beri framkvæmdastjórninni um hvers konar fjárfestingarverkefni á sviði kjarnorku eigi síðar en þremur mánuðum áður en fyrst er samið við birgja eða þremur mánuðum áður en framkvæmdir hefjast. Af þessu leiðir að tilkynnt er um verkefni þegar þau eru komin vel á veg og þá einungis að frumkvæði þess einstaklings eða fyrirtækis sem ræðst í fjárfestinguna og þegar það hentar þeim.

1. gr.

Eftirfarandi komi í stað 1. mgr. 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1056/72:

„1. Fyrir 15. febrúar hvert ár skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni upplýsingar sem þau hafa safnað á grundvelli ákvæða 2. mgr. um fjárfestingarverkefni þau sem talin eru upp í viðaukanum og tengjast vinnslu, flutningi, geymslu eða dreifingu á jarðolíu, jarðgasi eða raforku og áætlað er að hafist verði handa við innan þriggja ára sé um jarðolíu eða jarðgas að ræða eða innan fimm ára sé um að ræða verkefni á sviði raforkumála. Tilkynningar þessar greini frá nýjstu framvindu í málinu.

Aðildarríkin skulu bæta athugasemdum sínum við þessar tilkynningar ef slíku er til að dreifa.“

2. gr.

Eftirfarandi málsgrein bætist við 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1056/72:

„5. Í tilkynningum þeim sem kveðið er á um í 1. og 2. mgr. skal einnig greina frá fjárfestingarverkefnum þar sem helstu þættir (t.d. staðsetning, verktaki, fyrirtæki, tæknilegir þættir) kunna að bíða frekari endurskoðunar eða lokasamþykkis lögbærs stjórnvalds í heild eða að hluta.“

3. gr.

Eftirfarandi bætist við 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1056/72 á eftir fimmta undirlið:

„Þegar um er að ræða fjárfestingarverkefni sem enn eru á mótunarstigi skal eftirfarandi tekið fram um hversu langt er komið ákvörðunarferlinu í hverju verkefni:

— hvort bindandi ákvarðanir hafi verið teknar um alla helstu þætti verkefnisins (t.d. staðsetningu, verktaka, fyrirtæki, tæknilega þætti),

— hver staða verkefnisins er í innlendum áætlunum.“

Mótun sameiginlegrar stefnu í orkumálum er eitt af samþykktum markmiðum bandalagsins og framkvæmdastjórninni hefur verið falið að leggja fram tillögur að ráðstöfunum til að ná þessu markmiði. Ef ná á þeim markmiðum sem sett voru fram í ályktun ráðsins frá 17. desember 1974 varðandi markmið bandalagsins í orkumálum fyrir 1985 ⁽¹⁾, ályktun ráðsins frá 17. desember 1974 um aðgerðaáætlun bandalagsins um skynsamlega orkunýtingu ⁽²⁾, og ályktun ráðsins frá 13. febrúar 1975 um ráðstafanir sem gera skal til að ná þeim markmiðum bandalagsins í orkumálum sem ráðið samþykkti 17. desember 1974 ⁽³⁾, verður að nýta betur framleiðslugetu bandalagsins í iðnaði, einkum á sviði kjarnorku.

Ef framkvæmdastjórnin á að geta liðsinnt iðnaðinum við þær fjárfestingar og breytingar, sem nauðsynlegar eru til að útvega þungavöru samkvæmt fjárfestingaráætlunum er tengjast raforkuframléiðslu, verða henni að berast upplýsingar um einstaka þætti slíkra áforma nægilega tímanlega til að geta miðlað iðnaðinum upplýsingum, nánar útfærðum eftir því hversu bindandi framkvæmdaáformin eru, svo að hægt sé að meta nákvæmlega tæknilega, fjárhagslega og félagslega áhættuþætti sem við sögu koma.

Fjárfestingarverkefni á sviði raforkumála, sem tengjast jarðstrengjum og sæstrengjum og eru mikilvægir hlekkir í samtengdum innlendum eða alþjóðlegum raforkuflutningskerfum, skipta bandalagið miklu máli. Framkvæmdastjórnin þarf að fá upplýsingar um slík verkefni svo hún geti unnið

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 153, 9. 7. 1975, bls. 2.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 153, 9. 7. 1975, bls. 5.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. C 153, 9. 7. 1975, bls. 6.

4. gr.

Eftirfarandi bætist við á eftir þriðja undirlið liðar 1.1 í viðaukanum við reglugerð (EBE) nr. 1056/72:

- „— Stöðvar til að hreinsa brennistein úr olfuleifum, gasolíu eða hráefni til eldsneytisvinnslu („feed-stock“).“

5. gr.

Eftirfarandi komi í staðinn fyrir fyrsta undirlið liðar 3.1 í viðaukanum við reglugerð (EBE) nr. 1056/72:

- „— varmaafsstöðvar (rafalar sem hver um sig hefur 200 MW afl eða meira);“

6. gr.

Eftirfarandi komi í staðinn fyrir lið 3.2 í viðaukanum við reglugerð (EBE) nr. 1056/72:

„3.2 Flutningur

- loftlínur enda séu þær hannaðar fyrir 345 kV spennu eða meira;
- jarðstrengir og sæstrengir enda séu þeir hannaðir fyrir 100 kV spennu eða meira og mikilvægir hlekkir í samtengdum alþjóðlegum raforkuflutningskerfum.“

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir án frekari lögfestingar í öllum aðildarríkjunum.

Gjört í Brussel 4. maí 1976.

Fyrir hönd ráðsins,

G. THORN

forseti.
